

Nr 287.

Av herr **Mannerskantz m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 2 och 5 §§ förordningen den 2 juni 1922 (nr 260) om automobils katt, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 234 beträffande förordningen om automobils katt äro upptagna skattesatser för olika slag av automobiler samt för släpvagnar. Vid dennas utarbetande synes man emellertid icke tagit hänsyn till att under senaste åren en ny form av transportmedel uppkommit, nämligen s. k. traktortåg.

Under tvånget att i mesta möjliga utsträckning rationalisera och mekanisera driften har det särskilt för jordbruket blivit aktuellt att kunna utnyttja för jordbrukets behov inköpta traktorer även för att underlätta och förbilliga transportkostnaderna. Detta har särskilt aktualiserats, sedan gummihjulsförsedda traktorer blivit allt vanligare. Hela utvecklingen pekar härnär emot att ett förbilligande av transporterna är det område, där de största framstegen ännu återstå, och därjämte tillkommer synpunkten, att ju mer man kan utnyttja maskiner och redskap, desto gynnsammare ställer sig amortering och förräntning av desamma.

Nuvarande och föreslagna bestämmelser medföra en stor skattebelastning på de vagnar, vilka användas som släpvagnar till traktorer, vilket transportsätt i allmänhet — åtminstone för jordbrukets vidkommande — icke torde komma att bedrivas kontinuerligt under någon större del av året. Om man därjämte tager hänsyn till den ringa hastighet — högst 20 kilometer per timme — varmed nämnda fordon framföras, framstår sagda belastning såsom orättvis. Den vägslitning ett dylikt fordonssätt åstadkommer kan näppeligen jämföras med den som mera snabbgående fordon förorsaka, och då fordonsskattens enda uppgift torde vara finansierandet av väghållningen, bör enligt vår mening vid beskattningens avvägning hänsyn härtill tagas.

Vi kunna emellertid icke för dagen yttra oss över huru mycket mindre slitning på vägarna traktorerna och deras släpvagnar åstadkomma än den automobilerna förorsaka. Denna fråga borde göras till föremål för teknisk prövning i likhet med de försök som företagits med automobiler på olika vägtyper.

Nuvarande bestämmelser angående rättigheten att överhuvudtaget få framföra traktortåg på allmän väg böra ändras så att icke några svårigheter uppresas — för särskilt jordbruket — att kunna följa med i den tekniska utvecklingen.

Med stöd av vad vi här ovan anför t få vi anhålla,

att riksdagen måtte besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t an-
anhålla om utredning och förslag helst till 1939 års riksdag
angående särskild lägre beskattning av s. k. traktorsläpvagnar
samt om därmed sammanhängande förhållanden.

Stockholm den 23 mars 1938.

Axel Mannerskantz.

Ivar Ekströmer.

Elof Hagberth.
